

opusdei.org

La Montse em va ajudar en una mala nit

Els escric per explicar el que em va passar fa un parell de nits. No sé si és una gràcia de la Montse, un favor, una ajuda... No sé com qualificar-ho, però estic segur que la Montse em va ajudar aquella nit.

17/07/2016

Jo desconeixia completament l'existència de la Montse Grases i la seva història, fins farà un mes més o

menys, que vaig passar per l'església de Santa Teresa de l'infant Jesús que hi ha a la Via Agusta de Barcelona, on vaig de tant en tant. Visc a 40 km de Barcelona, però sempre que hi haig d'anar per alguna cosa m'acosto a l'església.

El cas és que una tarda vaig poder entrar a l'església, per resar uns instants davant la imatge de Santa Teresa i on havien uns llibres i fullets d'informació, hi vaig veure l'estampa amb la imatge de la Montse Grases, em va fer gràcia i la vaig agafar. En arribar a casa, la vaig deixar juntament amb altres estampes que tinc, i reconec que no li vaig donar més importància. Tampoc la vaig oblidar, però no vaig llegir la part de darrere, on explicava la seva curta vida.

Bé, ara ve l'important d'aquest assumpte. Jo visc amb els meus pares, que tenen 83 i 79 anys. Els

meus tres germans ja s'han casat, i tenen els seus fills i les seves vides. Com que sóc el petit i solter, d'alguna manera ells confien en mi. De fet, el 2008 al meu pare li feia mal el cor, i el meu germà em va demanar que tornés per estar amb ells. En aquell moment jo treballava a Austràlia, on era feliç, però el meu germà em va fer sentir que jo havia d'estar aquí, que aquí també trobaria una feina, i que a més, podria donar un cop de mà als pares. Tot i que que la directora de l'empresa d'Austràlia volia que em quedés, al final vaig renunciar a la feina i vaig tornar a Espanya.

Amb els anys, la malaltia del meu pare ha empitjorat. Jo visc amb ell i si hi ha alguna emergència de nit els porto a l'hospital. El passat dia 14 de juny van operar al pare d'un genoll i li van posar una pròtesi. Després d'uns dies a l'hospital ja és a casa. La nit en què jo vaig rebre l'ajuda de la

Montse, la mare em va despertar a les 2 del matí i em va dir: Santi, em piquen les mans i tot el cos, dóna'm gel o alguna cosa perquè no aguanto aquesta picor. Potser he menjat alguna cosa dolenta però no puc més.

Mentre ella em deia això, el meu pare, des de la seva habitació em crida: Santi, el genoll em fa molt mal, no puc més, porta'm a l'hospital o truca a una ambulància. Eren les 2 de la matinada, i jo no sabia què fer! Li vaig dir al pare que es prengués un calmant, i em va dir que ja se n'havia pres un. Estava cansat, angoixat, nerviós, amb ganes fins i tot de cridar, ja que portava dues setmanes de molt enrenou amb l'hospital, amb el meu pare, i en un estat d'ansietat. En fi... només em faltava aquesta tensió de matinada.

Em trobava tan sol, que no sabia què fer. Vaig anar a la meua habitació i vaig veure la imatge de la Montse. La

vaig girar i en vaig llegir ràpidament la història: càncer al fèmur (just del que han operat al meu pare) i la seva malaltia es diagnostica al juny, com ara, i ella va patir molt, precisament el que el meu pare em deia, literalment: No puc més, Santi, em fa molt mal! Així que mentre llegia, vaig pensar: quina gran coincidència. Que aquesta noia va passar per el que el meu pare està passant ara mateix, dolors horribles en el fèmur i el mes de juny.

De seguida vaig pregar demanant a la Montse que m'ajudés, no només pels dolors del meu pare, sinó per la mare, que és una dona que mai es queixa ni està malalta, i just aquesta nit va tenir aquests picors. Li vaig demanar ajuda, li vaig dir: fes que almenys es calmin (ja que els dos estaven molt nerviosos i a mi m'estaven posant encara més nerviós) i li vaig dir: que s'adormin! Demà els portaré a l'hospital, però

ara que dormin, jo no puc més, porto dies que ni dormo, dóna'm un cop de mà.

Al cap d'una estona, el meu pare em diu, Santi, em fa menys mal, però em fa mal. Li vaig dir: Bé, serà el calmant que t'has pres abans, intenta descansar i dormir, jo demà et porto a l'hospital a primera hora, però ara dorm. El vaig convèncer, i va començar com a mínim a no estar tan nerviós. Així que vaig on era la meva mare, i ella em va dir, el gel m'està anant bé, em pica però ja no tant. Era tal el meu estat de nerviosisme i ansietat, que només volia dormir ja que em trobava frustrat per no poder-los ajudar. Em vaig despertar i la meva mare era a la cuina.

El primer que li vaig dir: Com has passat la nit?, al que em va respondre -Molt bé, em vaig quedar adormida, i encara que tenia picors,

vaig poder dormir. I el meu pare va afegir: -Jo em vaig adormir, i el dolor em va passar. I des d'aquesta nit, no han tornat a queixar-se tant com ho van fer aquella nit, en la qual jo ja no sabia què fer. Bé, no em vull allargar més, ja que potser he escrit massa però he volgut explicar-los la meva vivència d'aquesta nit.

Estic convençut que la Montse em va ajudar aquesta matinada. No hi ha cap altra explicació. Curiosament, jo habitualment demano favors a Santa Teresita o a Santa Rita, a les que tinc molta devoció, però aquella nit vaig trobar a mà l'estampa d'aquesta noia amb un somriure tan dolç que em vaig oblidar de tota la resta. I ara, no penso en res més que en anar algun dia que pugui a la cripta per donar-li les gràcies en persona a la Montse. És el mínim que puc fer, ja que només jo sé l'angoixa que vaig passar aquella nit.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/montse-
grases-em-va-ajudar-en-una-mala-nit/](https://opusdei.org/ca-ad/article/montse-grases-em-va-ajudar-en-una-mala-nit/)
(29/03/2026)